

22 DE JUNY, 20.30H

PALAU DE CONGRESSOS, TGN

L'ORQUESTRA I LA CORAL DE LA URV

CONCERT D'ANIVERSARI

Coral de la URV
"Freedom Suite", Duke Ellington

30
anys

20
anys

Orquestra de la URV
"Intermezzi", del s. XVI al XX

El programa del concert

ESTRENA de la
"Suite Rovira i Virgili"
de Carlota Baldrís,
amb textos d'Antoni Rovira i Virgili

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI
Oficina de Compromís Social

Segueix-nos a Instagram, Twitter i Facebook per
estar al corrent de la nostra activitat:
[@CoralURV](#) [@OrquestraURV](#)

CONCERT D'ANIVERSARI

ÍNDEX DEL PROGRAMA

1. Benvinguda de la rectora

2. Concert d'aniversari. Aula de Música de la URV

3. Programa del concert

'Intermezzi', del s. XVI al XX - Grups de cambra de l'Orquestra de la URV

'Freedom Suite', de Duke Ellington - Coral de la URV

'Suite Rovira i Virgili', de Carlota Baldrís amb textos d'Antoni Rovira i Virgili -
Coral i Orquestra de la URV

Poemes 'Suite Rovira i Virgili'

Antoni Rovira i Virgili, pensaments a l'exili. Carlota Baldrís, compositora

Els poemes de la 'Suite'. Elena de la Cruz, dept. Filologies Romàniques URV

4. Els 20 anys de l'Orquestra de la URV

5. Els 30 anys de la Coral de la URV

BENVINGUDA DE LA RECTORA

La Universitat Rovira i Virgili té com a objectiu ser motor per al desenvolupament econòmic, social i cultural del territorial al qual presta servei. En aquest sentit i des de fa molts anys, la música és un pilar essencial de la cultura a la URV que disposa de tres components, –la Coral, l'Orquestra i l'Orfeó–, on s'han aplegat més d'un centenar d'aficionats de dins i de fora de la comunitat URV. La música ens acompanya en la majoria dels nostres actes acadèmics més solemnes i al mateix temps arriba a totes les antenes de coneixement del territori. Els concerts de Nadal són ja una tradició a la nostra institució. Com a rectora em sento molt contenta i orgullosa de poder ser present en la celebració del 30è aniversari de la Coral de la URV i el 20è aniversari de l'Orquestra de la URV. Avui és un dia de festa per a tota la comunitat universitària, i també per a la societat del nostre territori, on els nostres músics desenvolupen la seva activitat, la qual cosa és un com un element del nostre compromís social. La Coral de la Universitat Rovira i Virgili va ser fundada l'any 1991 per la seva directora actual, Montserrat Ríos. Ho recordo com si fos ara, ja que en aquell moment formava part de l'equip de govern de la Divisió VII de la Universitat de Barcelona a Tarragona, dirigit per la Dra. Joana Noguera, com a presidenta, el Dr. Francesc Díaz, com a vicepresident i jo mateixa com a secretària general. Vull agrair a la Montse la seva perseverança i entusiasme contagiós que ha anat atraient talent i donant vida a l'Aula de Música de la URV. L'Orquestra de Universitat Rovira i Virgili va néixer l'any 2000 sota la direcció de Markus Schikora, a qui van seguir Tomàs Grau, Marcel Ortega i Miquel Massana, el seu director actual. A tots ells, i a Núria Giménez, directora de l'Orfeó, el nostre reconeixement. Però també, i molt especialment, a tots els cantaires i els músics que hi han dedicat el seu temps amb rigor i generositat. Estudiants, professorat, personal d'administració i serveis i tota la ciutadania us encoratgem a seguir fent-nos gaudir de la MÚSICA. Llarga vida a la Coral i a l'Orquestra de la URV!

María José Figueras Salvat
Rectora de la Universitat Rovira i Virgili

CONCERT D'ANIVERSARI

AULA DE MÚSICA DE LA URV

Poder celebrar l'aniversari d'una formació musical sempre és un motiu de goig, però encara més poder-ho fer per partida doble, fent coincidir aquest vespre el 30è de la Coral de la URV i el 20è de l'Orquestra de la URV, que s'havia de celebrar l'any passat però la situació que ja coneixem no ho va permetre.

Pensant de quina manera podíem unir esforços per fer lluir com cal una efemèride com aquesta, vam creure que no hi podia haver una opció més encertada que encarregar una obra per a cor i orquestra a una compositora de les nostres contrades, la Carlota Baldrís, en la qual hi ressonéssin –per primera vegada en una composició musical– els versos de qui dona nom a la nostra universitat, Antoni Rovira i Virgili. Tot plegat ho vam concebre amb la idea de contribuir, a través d'una peça musical, a una obra que també fos una manera de recordar tant el seu llegat poètic, val a dir que poc conegut, com la dilatada trajectòria de les nostres formacions en el llenguatge que més ens representa: la música.

Avui és, doncs, una nit molt especial que també ens encoratja a seguir amb la nostra tasca molts anys més; un passat sòlid i reconegut que ens avala i un futur que mirem amb optimisme i il·lusió!

Montserrat Ríos i Miquel Massana
Directors de la Coral i l'Orquestra de la URV

ORQUESTRA DE LA URV

'INTERMEZZI', DEL S.XVI AL XX

El moment que ens està tocant viure, sobretot el confinament, ha suposat un espai de temps que de ben segur tots recordarem la resta de les nostres vides. Un abans i un després en massa casos dolorós, però també un lapse de temps que hem volgut traduir musicalment amb la paraula que creiem que millor ho pot definir, intermezzo, fent un parallelisme amb l'entreacte que ha suposat aquesta pandèmia en el dia a dia, sovint frenètic, al qual estem acostumats. Un entreacte que també volem que serveixi de pretext per quelcom nou i molt millor com a societat.

La primera vegada que trobem aquest mot amb una connotació musical és en el recull 'Intermedii et concerti, fatti per la Commedia rappresentata in Firenze nelle nozze del Serenissimo Don Ferdinando Medici e Madama Christina di Lorenzo, Gran Duchi di Toscana'. Aquest recull, que data de 1591, reuneix totes les composicions que diferents músics van escriure per amenitzar els entreactes de la comèdia teatral que es va representar la nit de noces del casament d'una de les famílies més influents del moment, la família Medici. Més endavant, el concepte d'intermezzo també va evolucionar cap a una òpera breu, normalment còmica, que servia d'entreacte d'una òpera sèria, el més conegut dels quals és 'La serva padrona' de G. B. Pergolesi. Al llarg dels segles XIX i XX, el concepte també va anar adquirint una entitat pròpia i molts compositors en van escriure com a peces independents, com és el cas dels coneguts 'Intermezzi' per a piano de J. Brahms per a piano, o com a peces dins d'una òpera, les quals normalment servien per donar temps de canviar el decorat pel següent acte.

El que avui us presentem és una breu selecció tant d'aquests primers intermezzi de finals del XVI –amb els quals cada grup iniciarà la seva breu actuació– com d'altres obres que es relacionen amb aquest concepte. Val a dir que el fet de presentar-los en grups de cambra neix d'una necessitat ben actual d'haver de treballar amb formacions reduïdes, degut a la pandèmia, per poder seguir amb l'activitat de la nostra formació aquests darrers mesos.

Quintet de fustes

'Secondo intermedio: Belle ne fa natura', L. Marenzio
'Entr'acte I de Carmen', G. Bizet (arr. M. Massana)

Quartet de fustes

'O valoroso dio', L. Marenzio
'Divertimento IV K.Anh229', W.A. Mozart. Allegro et Rondo

Quintet de metalls

'O che nuevo miracolo', E. de Cavalieri
'Music for brass instruments', I. Dahl. Intermezzo

Orquestra de corda

'Sesto intermedio: Dal vago e bel sereno', C. Malvezzi
Intermezzo de 'Cavalleria Rusticana', P. Mascagni

ORQUESTRA DE LA URV

L'Orquestra va néixer la temporada 1999-2000 sota la direcció de Markus Schikora. Aquesta formació, amb un format més cambrístic i que es va centrar sobretot en la interpretació de repertori del Renaixement però també amb una clara vocació experimental i interdisciplinar a través de totes les arts, va esdevenir, amb el temps, una orquestra simfònica. Al llarg d'aquests anys ha interpretat tot tipus de repertori, sempre amb un accent posat en compositors i intèrprets del nostre país. L'estrena de la 1ª Simfonia de Joan Guinjoan “de la Imperial Tarraco” l'any 2015, la col·laboració amb artistes internacionals, com Josep Colomé, o l'encàrrec i estrena d'obres a compositors com Elies Espí, Anna Cazorra o José Vicente Fuentes Castilla en són alguns exemples. L'Orquestra ha actuat a diverses sales del nostre país, entre les quals destaca l'Auditori de Barcelona. Després de Tomàs Grau i Marcel Ortega, actualment Miquel Massana n'és el director titular.

Flauta: Guiomar Redecillas

Oboè: Pau Salvador

Clarinetes: Joan Lizano, Lúdia Larrañaga i Sílvia Redecillas

Fagots: Gemma Bel, Xavier Correig i Jaume Rimbau

Trompetes: Joan Rauet i Cristina Artacho

Trombó: Fernando Solano

Tuba: Pau Donat

Trompa: Lúdia Garcia

Percussió: Adrià Olomí i Marc Solanas

Violins I: Georgina Boluda (concertino), Irene Moran, Gerard Morell, Míriam Gutiérrez, Aleix Pérez, Víctor Fernández i Jordi Balcells.

Violins II: Àlex Plaza, Aina Filella, Míriam Sardaña, Núria Vidiella, Marc Jardí i Mercedes Hernández.

Violes: Pol Figuerola, Mireia Alcázar i Lara Arín.

Violoncels: Pau Balanzà, Lian Ferrer i Víctor Sánchez.

Contrabaix: Ander Benaiges

CORAL DE LA URV

'FREEDOM SUITE', DE DUKE ELLINGTON

Duke Ellington (1899-1974) va escriure els seus tres Sacred Concerts la darrera dècada de la seva vida, coincidint amb dos grans moviments interrelacionats del jazz: un compromís explícit amb el moviment afroamericà pels drets civils i la composició d'obres de "jazz sagrat" a través de múltiples denominacions i tradicions religioses. En aquests concerts, Ellington fusiona el millor del seu llenguatge musical amb una fonda espiritualitat i ens deixa missatges positius, plens de sentiments d'amor i esperança. Avui interpretem el segon d'aquests concerts, la Freedom-suite. Estrenat el 19 de gener de 1968 a la catedral St. John the Divine de Nova York, en aquest segon concert destaca el passatge Freedom, un veritable crit per la llibertat. Ellington sempre ha considerat la música d'aquests concerts com la més important i exigent que ha escrit mai.

To be contended

Llibertat, llibertat per ser presoners satisfets de
l'amor, o anar més lluny del nostre abast per atrapar
un estel, o bé dedicar-se a la tasca d'esdevenir el
que ja som

Freedom

Llibertat, llibertat, llibertat

Word you heard

La llibertat és el que pensares que vas sentir. La llibertat és no només una gran paraula. Un bàlsam guaridor perfecte. La llibertat és el que has de tenir. La llibertat és bona de nit i de dia, amunt i avall. En tot moment doneu-me llibertat. La llibertat s'ha de guanyar perquè la llibertat és fins i tot bona diversió.

Freedom is a word

La llibertat és una paraula que és parlada i cantada
Enèrgicament i suaument arreu del món,
I en moltes llengües.
La paraula llibertat és emprada per molts propòsits.
Alguns cops és inclús utilitzada en pro de la llibertat

Sweet, fat and that

La llibertat és dolça en el ritme, la llibertat és dolça completament. Té gust i qualitat. Sucre i nata en la benedicció, ni més dolor ni més cadenes que m'impedeixin de ser lliure. La llibertat és dolça, llefiscosa i és això per a mi.

Freedom-Svodova (recitat)

To be contended

Llibertat, llibertat per ser presoners satisfets de l'amor, o
anar més lluny del nostre abast per atrapar un estel, o bé
dedicar-se a la tasca d'esdevenir el que ja som

Jorge Varela, piano. Artemi Agràs, baix. Fernando García-Ramos, bateria

CORAL DE LA URV

La coral de la universitat Rovira i Virgili va ser fundada a la primavera de l'any 1991 per la seva actual directora, Montserrat Rios, i ha interpretat moltes de les grans obres del repertori coral: la missa a doble cor de F. Martin, la missa en sol major de F. Poulenc, els rèquiems de Fauré, Duruflé, Mozart i Cherubini; les passions segons Sant Mateu i Sant Joan de J.S. Bach, la Creació de F. J. Haydn, el Messies de Haendel, la novena simfonia de Beethoven, la vuitena simfonia de G. Mahler, la missa de Berlín d'A. Pärt, la simfonia dels Salms de Stravinsky, la gran missa en do menor de Mozart, el salm 42 de Mendelssohn, The Passion of Mary de Howard Blake, entre d'altres. Ha realitzat col·laboracions amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, la Banda Municipal de Barcelona, l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears, l'Orquestra Pablo Sarasate, l'Orquestra Camerata Mediterrània, l'Orquestra del Conservatori de Vila-seca, Camerart-orquestra del Maresme, l'Orquestra Camerata XXI i l'Orquestra Camera-Musicae. L'any 1996 va guanyar el primer premi en el concurs internacional de cors universitaris que es va realitzar a Pardubice (Txèquia). També va aconseguir el primer premi en el concurs nacional de Ejea de los Caballeros a l'abril de 2000, el segon premi en el concurs internacional de Cantonigròs al 2005 i el primer premi en polifonia i el segon en folklore en el concurs coral A Capella que es va celebrar a Pamplona el març del 2010. Ha realitzat concerts, intercanvis amb altres cors universitaris i ha participat en festivals de música coral a Itàlia, Suïssa, Irlanda, França, la República Checa, Portugal, Rússia, Nicaragua, Guatemala i el Salvador. L'any 2011 l'ajuntament de Tarragona li va atorgar el diploma al mèrit cultural. També va rebre la medalla de plata de la URV, per premiar la seva trajectòria, en el seu 20è aniversari.

Sopranos: Mònica Casas, Aurora Roca, Maribel Panosa, Mercè Gil-Pérez, Judith Sánchez, Núria Borrell, Montserrat Duat.
Contralts: Ariadna Jané, Rosa Rios, Neus Alcañiz, Inma del Rio, Cristina Guzmán, Tania Bujalance, Maria Cristina Canela.
Tenors: Ignasi Casas, Santi Polo, Javier Francisco Arenas, Albert Cid.
Baixos: Javier del Rio, Joan Carvajal, Alejandro Jiménez, Antoni Colom, Xavier Sabaté, Jordi Pascual.

MIQUEL MASSANA

DIRECTOR DE L'ORQUESTRA

Nascut a la Selva del Camp (1991), és director artístic de l'Orquestra de la URV i director assistent de l'Orquestra Jove d'Extremadura i de l'Associació de Concerts de Reus. Darrerament ha estat convidat per posar-se al capdavant de l'Orquestra Simfònica del Vallès, l'Orquestra Camerata XXI o l'Orquestra de Cambra de l'illa de Menorca. Des de la temporada 17/18 és el director de la Cobla La Principal de Tarragona i ha estat convidat per dirigir la Cobla Reus Jove en diverses ocasions.

Realitza els estudis de piano al Conservatori Superior del Liceu amb Stanislav Pocheikin i Daniel Ligorio (piano) i Guerassim Voronkov (música de cambra), període durant en què és membre de formacions com el Duo Venti o el Trio Muczinsky amb les quals és reconegut en certàmens com el 17è Concurs Arjau (1r premi) o el 8è Concurs Internacional de les Corts (finalista i premi del públic). Per altra banda s'inicia en el món de l'orgue amb els cursos per a organistes d'església celebrats al Monestir de Montserrat als quals assisteix entre 2005 i 2014, rebent classes d'acompanyament, improvisació i interpretació de Juan de la Rubia o Ramon Oranies, entre d'altres. Interessat ben aviat per la direcció, l'any 2013 ingressa amb les màximes qualificacions d'accés a l'Escola Superior de Música de Catalunya per cursar aquests estudis amb el mestre Salvador Brotons. Paral·lelament és admès a la Universitt fr Musik und darstellende Kunst de Viena on hi amplia els seus coneixements amb els mestres Johannes Wildner i Ingrid Fussenegger. També ha realitzat cursos i ha rebut consells de directors com Pablo González, Andrés Salado -dels quals n'ha sigut director assistent- Xavier Puig, Benjamin Zander, Antoni Ros-Marbà o Mark Leitner. En el camp docent ha estat cap del Departament de Llenguatge Musical al Conservatori de Bellaterra (2013-2018) i, des del 2018, s pianista repertorista del departament de cant i vent al Conservatori i Escola de Música de la Diputació a Tarragona.

Nascuda a Tarragona, filla del cantant Bernardo Ríos, que l'inici en l'educació musical, cursa estudis de guitarra i de cant al conservatori d'aquesta ciutat. Llicenciada en Pedagogia i Ciències de l'Educació. Ha realitzat estudis superiors de guitarra amb el mestre E. Sainz de la Maza i de direcció coral al conservatori superior de Ginebra, amb el mestre Michel Corboz. També ha estudiat direcció d'orquestra amb els mestres Jacques Bodmer i Ernst Schelle. L'any 1991 funda el cor de la universitat Rovira i Virgili de Tarragona, amb el qual ha aconseguit importants premis nacionals i internacionals. El seu objectiu és fer difusió de la música coral d'alt nivell a les comarques tarragonines i donar la possibilitat de cantar grans obres del repertori simfònic coral a la comunitat universitària. Des de l'any 1996 fins al 2002 ha estat directora de la coral Crmina de Barcelona, cor col·laborador de l'orquestra simfònica de Barcelona i nacional de Catalunya. Des del 1995 és professora titular de l'rea de música de la Universitat Rovira i Virgili. L'any 2020 l'Ajuntament de Tarragona li va atorgar el diploma al mèrit cultural.

MONTSERRAT RÍOS

DIRECTORA DE LA CORAL

ESTRENA DE LA 'SUITE ROVIRA I VIRGILI'

MÚSICA DE CARLOTA BALDRÍS, LLETRA D'ANTONI ROVIRA I VIRGILI

I. Matinal

Jo vull llevar-me ben d'hora,
que això em fa content el cor;
de bon matí és més dolç l'aire
i respirar-lo és conhort.
No cal pas que ningú em cridi,
que tinc tres senyals prou bons.
Són perfums dels que jo estimo,
el del marduix el millor.
Hi ha tres senyals que em desperten:
sol i coloms i sentors.
Quan aquests senyals m'avisen
comença per mi el nou jorn.

Montpeller, 9 de març del 1946

II. les músiques profundes

En les hores tranquil·les
de gran silenci,
quan dintre meu la calma
l'oneig allisa,
i el món extern s'esborra
com entre boires,
jo percebo unes clares
músiques lentes
que pugen amb dolç càntic
del fons de l'ànima,
com si una orquestra oculta
donés de sobte
íntims concerts de somni
que sol escolto.

Són unes melodies
breus i discretes,
que la meva memòria
reté, avara;
potser de velles músiques
reminiscència,
potser troballa pròpia
del ritme anímic,
potser sonor connubi
d'ondes dels astres.
Sempre que en mi
ressonen,
sento el misteri
de tenir una existència
viva i distinta.

Montpeller, 9 de març del 1946

III. Pentagrama burlesc

El teu talent és un do
que et permet no ignorar re
i dar-me lliçons a mi,
que no entenc, no sé que ho fa;
potser és que a l'hora del sol
l'aimia m'espera a la
Rambla per donar-me el sí.
Do - re - mi - fa - sol - la - si.

Montpeller, 27 de gener del 1946

IV. Cant sense enyornaça

Mai no he sortit del recer de la pàtria,
mai no he viscut fora de Catalunya.
La duc amb mi, i així no me'n aparto.
En cap instant deixar-la no podria.
Senyora és dins el casal de l'ànima.
Què hi fan els anys, i què hi ha fa la distància?
Ni temps ni espai de mi no la separen.
És l'alè meu, i jo porto la flaire,
El so i la llum d'aquesta amada terra.
Amada, dic, i no pas enyorada.
Quan en sóc lluny la veig i no l'enyoro.
Dels seu passat la coneixença justa,
del seu futur la idea ambiciosa,
tinc i mantinc en l'obligat exili.
Claror del sol és per mi Catalunya,
i enlloc del món jo no en sento l'absència.
Dins dels meus ulls tinc el seu clar paisatge;
dins el meu cor, l'amor que ella hi arbora;
al pensament, l'ideal que fa d'ella
la nació de la llengua que parlo,
la nació de les terres claríssimes
filles del sol i de la mar més blava.
És aquest cant que en l'exili avui alço
un cant de fe, i no un cant d'enyorança.

Montpeller, 15 de desembre del 1945

V. Oda a Tarragona

Pòrtic obert a la llum del mar nostre,
noble ciutat de nissaga patrícia,
signe romà que al front duu Catalunya,
Tàrraco clara.
Des del turó que et serveix de cadira,
guaites el Camp i les serres que el tanquen,
guaites el mar i els navilis que el solquen
i el teu cel lípid.
De cinc colors has pintat el paisatge:
blau - mar i cel -, or del sol i les pedres,
verd dels conreus, bru de la terra nua,
blanc de les veles.
Era el teu Camp una imatge del Laci,
i els noms llatins de llinatges i viles
encara són de la sang testimonis,
veus de la raça.
Els camperols que els terrossos remouen
troben sovint i arrepleguen medalles
de romà encuny, i en l'efígie veuen
llur propi rostre.
Igual que abans, et fa el Camp les ofrenes.
Joia i blanor: el raïm i l'oliva,
els dolços fruits primerencs de les hortes,
mel de les arnes.
Temples, palaus, vastes termes i pòrtics,
Fossars farcits de sepulcres i criptes,
Teatre i circ, fòrums i amfiteatre,
són pols i trossos.
Si el vent mestral polsegueres aixeca,
floten pertot fines cendres romanes,
que són llavors de futures collites
d'art i de lletres.
Filla vivent de la Roma perenne,
símbol fidel de serena harmonia,
alta ciutat a l'imperi cridada,
pren el teu ceptre!

Montpeller, 4-6 de març de 1946

Albert Cid, solista
Pere Navarro, recitació dels poemes
Coral i Orquestra de la URV
Miquel Massana, director

ANTONI ROVIRA, PENSAMENTS A L'EXILI

CARLOTA BALDRÍS, COMPOSITORA

L'encàrrec d'aquesta obra ha estat un repte molt important i emotiu per mi. Els poemes de l'Antoni Rovira i Virgili em van acompanyar des de l'inici de la pandèmia, cosa que mai oblidaré. Des del primer moment vaig sentir la seva poesia molt propera i el meu desig ha estat captar la seva íntima intenció, l'essència i l'aroma que s'amagava entre les paraules, sentiments, pensaments i records dels seus poemes escrits a l'exili, 'font per mi de festivals del pensament', com ell deia, i que la música hi vibrés en consonància. El més difícil va ser fer la tria dels poemes i que a la Suite hi hagués la màxima representació dels diferents colors de la seva obra poètica, que em va robar el cor.

Dedico aquesta obra a la seva memòria, a la URV, als seus magnífics cor i orquestra i als seus directors Montserrat Rios i Miquel Massana per la seva confiança i l'excel·lent treball amb l'obra. També està dedicada a totes les persones i refugiats de tots els colors i races que malauradament encara han de fugir de les seves terres, la majoria en circumstàncies molt difícils i extremes. Tant de bo que la música i la poesia ens ajudin a crear aquest món més just que tots desitgem.

ELS POEMES DE LA 'SUITE ROVIRA I VIRGILI'

ELENA DE LA CRUZ, DEPT. FILOLOGIES ROMÀNIQUES

A la 'Suite Rovira i Virgili' composta per Carlota Baldrís Rafecas s'esplaia l'ànima de l'insigne tarragoní: infància, amor i fe s'hi fan presents.

Matinal evoca amb sensibilitat l'hora lleu del dia en els records plens de llum, sons i perfums de la infància de Rovira. Tot aquest món □ Tarragona, Poblet i Barcelona □, que configuren els racons més íntims de la seva estimada Catalunya, romangueren en el "recinte líric" de la seva ànima. Ho evoquen Les músiques profundes, "les companyes belles" que sentia en el "repòs" de la seva ànima □ amb el "cor lliure", "la pau del viure" i "l'harmonia" □, malgrat els crims de guerra, la sordesa, la viduïtat i la pobresa a què l'abocà l'exili.

Pentagrama burlesc mostra l'admiració i l'amor tendre i alhora enjogassat amb què Rovira i Virgili recorda la celebració del sí tan esperat del seu únic amor, Maria Comas, pocs dies abans l'aniversari de la seva mort a l'exili, el 6 de febrer del 1942.